

№ 102
1994 г.

1
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Т. 1 К

от г-н *Мариан* *Мариан* *Мариан*, 46-годишен, полковник,
ЛН 9510037824, жител и. гр. София, улица
"Иван Вазов" № 12, временно пребивава в град
София № 1234, ул. "Кръстьел Морна" № 25, телефон
63-74-98 *1234* (за адресополучения в валиден адресът
на времето пребиваване)

ПОСЛОНИЕ ПРЕДСЕДАТЕЛИ,

През годините на тоталитарния режим на управление в България
имах много сторжения, мъки и изведеници унижения. Въз ст
и прехода към демокрация много години в еластични звена и
в националистически лагер в България, изскан бях всички със стору-
бата ми от София през 1943 година и така изотех. В продължение
на 45 години в резултат на несъстоятелни политически-административни
промени в ентитетите на неконкретно изследване в изследва-
телски, антисоциален дискриминационен подход. Това се отрази как-
то за първоначално определен разпор, но по-късно ми за старост,
така и за нечестно данно коригиране и тукто освременяване. За
както по-конкретно става въпрос?

Противно на всяка какима първоначалният размер на окръжеле-
ната ми пенсия /шестдесет и три лева и тридесет стотинки/ беше
по-нисък от този на едни неконкретни сторжения от армията и мили-
цията по това време. И то само защото они служих във войската до
9-ти септември 1944 година. При определянето на пенсията ми по
същество не беше взето под внимание обстоятелството, че съм бил

войското звание "полковник", че съм заемал длъжност "командир на Бригада" и като такъв съм отписан във военни документи от запаса със си в нечестния фонд на държавата. Тези нацие е едно отразяване на средствата, които съм заелил съгласно действащото законодателство по време на службата ми във войската. Иско повече - с Указ № 112 на Държавния Совет от 31 март 1971 година тази новорегистрирана беже формално отменена /с него се създаде правно основание за прекратяване на пенсията на всички военнослужещи, пенсиониранни след 9 - ти септември 1944 година, независимо дали са служили преди или след тази дата/, но на съществува та се възврати и надвишава по двойния размер, тъй като с Указ № 1858 от 14 август 1972 година на държавния совет, който издава вписаните Указ № 112 е записано следното: "Полковникът пенсия на държавата, пенсиониран като военнослужещ и пенсиониран във т.н.к. които пенсията са отписани от запаса до 31 март 1951 година, на които да надвишава двойния размер на пенсията, пенсиониран по пенсионно-договора". Очевидно е, че в случая се прави за лично списване. От една страна първоначално списването на пенсията е осъществено по прави факта, че е отписаната на "дарили офицер" /второ или не-колку категория човек/, а от друга страна, когато вече е приетаво правото на удвояването ѝ с пенсията на преминалите в запаса военнослужещи от Българската народна армия се поставя условие ти да не надвишава двойния размер на първоначалния размер. Тези нацие е един безоснователен акт на политическия, основава се основно на политически причини. Нацие е очевидно погазване на гражданско право на човека, формално защитено от Конституцията.

Изложеното ми дава основание настоятелно да поискам от Конституционния съд да осъди този политически акт като противозаконен, нечестен, антиобществен, нечестен и директно надиктован начин на пенсиониране на пенсията ми за степен като офицер служил до 9 септем-

при 1944 година и да предприеме мерки за изправление на закононарушенията в този насока. На второ място, нареден Конституционния съд да предприеме законодателна инициатива като държавни да Царското събрание да отмени със задна дата действащото на Млад М 1858 от 14 август, което наред става вече ограничава възможностите на гражданите. Отмената на този по-късен дискриминационен нормативен акт ще създаде правна обстановка за равно съвременяване на пенсиите ми за старост и ще временно изкуствено създадените по политически причини разликите за "Изключително деление" на военнослужащите по несъстоятелни критерии - в случая обумили до 9 септември 1944 година или след тази дата.

При постановяването на решението по повинителните въпроси Конституционният съд следва да има предвид, че пенсията е отиравана от най-възрастния в момента офицер от действащата армия до 9 ти септември 1944 година, който е защитавал интересите на Отечеството в много бойни битки по фронтавете на Първата световна война. Много и по-млади от него офицери от тази категория са се жертвали на кръста, тесно за държавата няма да е трудно да намерим такава споредна преобладаваща на дивизиите на пенсията ми съобразяване.

И накрая само за сведение на Конституционния съд за да разбере каква съм понесъл по политически причини от съответните органи при получаването на законната ми пенсия искам да съобща че, въпреки неоснователно по уважение на Държавна сигурност /вж. приложени документ/ пенсията ми беше прекратена през 1950 година и възстановена през 1954 година. В условията на съществуващи пронавол при мен се яви милиционерски старшина, който ми взе пенсионната книжка. Напредналата ми възраст не ми позволява да работя толкова физическа работа /друга по-лека не ми се предлагаше нито възв./ и липсата на парите и да бъда друга странични доходи фактически обрече мен и семейството ми на изострено съществуване про-

документално време.

Възникат на добронамереността и економитивността на Конституционния съд, когато призовавам да използва предоставените му правомощия и да предприеме необходимите мерки с оглед решаване на конкретните ми искания.

Господин Председателю, дъшка да Ви уведомя, че ако и Вашата инициатива не стане неспособна да удовлетвори въпросните искания, въпреки нежеланието ми ще бъде принуден да потърся закрила от някои международни организации за защита правата на човека.

Приложение: Писмо № 1468 от 23.03.1981 г. на Държавна сигурност София

20.11.1981

